

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 8404 van 6 maart 2008
in de zaak 13.305 /II

In zake:

Gekozen woonplaats:

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IIde KAMER

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Ecuadoriaanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 maart 2007 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2007 waarbij de terechtzitting, oij beschikking van 1 oktober 2007 vastgesteld op 26 oktober 2007, wordt verdaagd naar 9 november 2007.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter G. DEBERSAQUES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. WILKIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. De verzoekende partij dient op 8 februari 2007 een aanvraag tot vestiging in op basis van artikel 40 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet). Op 14 maart 2007 wordt deze aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd:

"voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in de opgaande lijn. Betrokkene kan onmogelijk te laste zijn van zijn Belgisch minderjarig kind in wiens functie de vestigingsaanvraag werd ingediend."

2. 1. De verzoekende partij voert in een derde middel inzonderheid de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij zet uiteen wat volgt:

"Op 08/02/2007 heeft verzoekster een aanvraag ingediend tot vestiging, waarbij uitdrukkelijk werd vermeld: *"Hij/Zij werd verzocht om binnen vijf maanden, ten laatste op 7 juli 2007 de volgende documenten over te leggen: bewijzen van inkomsten."* (...)

Welnu, binnen de maand na de indiening van het verzoek tot vestiging werd er reeds een beslissing genomen, zonder aan verzoekster de kans te bieden deze bewijzen voor te leggen. (...)

Naar analogie met o.m. artikel 53 §2 en 59 §2 van het K.B. van 8 oktober 1981 wordt aan de vreemdeling de kans geboden om binnen de vijf maanden de nodige bewijzen voor te leggen, o.m. het bewijs dat men ten laste is, of zoals in concreet geval, het bewijs dat men inkomsten heeft. Daarenboven voorziet artikel 61 van het K.B. van 8 oktober 1981 expliciet in de mogelijkheid dat de bevoegde instanties ingeval van onduidelijkheid omtrent de aanvraag van de vreemdeling, deze laatste om bijkomende informatie kunnen verzoeken en hem de kans bieden om bijkomende stukken voor te brengen.

Welnu, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel vereisen dat een administratieve overheid niet zonder meer een beslissing neemt, zonder daarbij voldoende onderzoek te hebben verricht en de betrokkene de kans te bieden zijn argumenten voor te brengen. Elke beslissing moet voldoende onderbouwd worden en gebaseerd zijn op een grondig onderzoek van de omstandigheden.

Niettegenstaande uitdrukkelijk een termijn was voorzien tot 7 juli 2007, wordt reeds na een maand een negatieve beslissing getroffen, zonder meer, waarbij de betrokkenen niet werd gehoord en niet een kans kregen om hun dossier verder te staven. Hierdoor werd het zorgvuldigheids en rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden."

De verwerende partij stelt dat de aangehaalde artikelen niet ter zake dienend zijn, daar ze betrekking hebben op EG-vreemdelingen en niet op derdelanders en dat *in casu* toepasselijk is, het artikel 61, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen waarbij gesteld wordt dat "de vreemdeling zich ten vroegste een maand na de aanvraag tot vestiging en ten laatste voor de afloop van de geldigheidsduur van zijn attest van immatriculatie bij het gemeentebestuur (moet) aanbieden ten einde zich de beslissing aangaande de aanvraag tot vestiging te laten betekenen". Zij stelt dat de verzoekende partij naar aanvraag tot vestiging indiende op 8 februari 2007 en de bestreden beslissing haar op 7 maart 2007 werd gegeven, zodat die binnen de wettelijk bepaalde termijn werd gegeven, derwijze dat er geen schending is van de opgeworpen beginselen.

In de repliekmemorie gaat de verzoekende partij in op de repliek van verwerende partij.

2.2.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 154.954, 14 februari 2006).

Het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot vestiging is vrij, zodat het aan de minister of zijn gemachtigde toekomt discretionair te beoordelen of hij op grond van de door de verzoekende partij ingediende aanvraag tot vestiging (bijlage 19 bij het voornoemde koninklijk besluit van 8 oktober 1981) over voldoende relevante elementen beschikt om zijn beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden en op afdoende wijze te motiveren.

Wanneer de bevoegde overheid bij de aanvraag tot vestiging, duidelijk doet kennen dat bepaalde gegevens binnen een bepaald tijdsplan moeten worden overgelegd, mag derhalve uit dit verzoek tot vervollediging van het dossier redelijkerwijze worden afgeleid dat de bevoegde overheid op het ogenblik van het indienen van de aanvraag de mening was toegeedaan dat deze aanvullende gegevens noodzakelijk waren om tot een correcte feitenvinding te komen. Wanneer de overheid spijts haar initiële mening, nadien op deze mening terugkomt en dienvolgens beslist vooraleer de verzoekende partij de mogelijkheid had uitgeput het dossier verder te staven en aan te vullen met de door de overheid gevraagde gegevens, zonder dat de bevoegde overheid deze wijziging motiveert, noch uit het dossier doet blijken.

waarom zij meent dat de gevraagde aanvulling van het dossier niet langer noodzakelijk is om tot een behoorlijke feitenvinding te komen en derhalve tot de beslissing. komt de bevoegde overheid op onzorgvuldige wijze tot haar beslissing.

2.2.2. Uit het administratief dossier en inzonderheid uit de aanvraag tot vestiging dd. 8 februari 2007 blijkt duidelijk dat de verzoekende partij werd verzocht om binnen vijf maanden, ten laatste op 7 juli 2007 de volgende documenten voor te leggen: "bewijzen van inkomsten". De overlegging van deze stukken is een ontvankelijkheids- noch een toelaatbaarheidsvoorwaarde, zodat in redelijkheid – wil dit verzoek tot vervollediging van het dossier enige zin hebben – moet worden geoordeeld dat dit verzoek van de overheid tot vervollediging van het dossier met de gevraagde bewijsstukken er toe strekt de overheid aldus voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen nopens de uit artikel 40, §6 van de vreemdelingenwet, volgende voorwaarde dat de verzoekende partij ten laste moet zijn van haar (minderjarig) kind

Op 14 maart 2007 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Uit de bestreden beslissing noch uit het dossier blijkt waarom de bevoegde overheid, spijs haar uitdrukkelijk verzoek, de eerder gevraagde gegevens niet langer noodzakelijk vond om met kennis van zaken de bestreden beslissing te nemen. Hieruit volgt dat de verwerende partij op onzorgvuldige wijze tot haar beslissing is gekomen

Het verweer dat in casu artikel 61, § 2, van het gencemde koninklijk besluit van 8 oktober 1981 van toepassing is en dat de bestreden beslissing binnen de wettelijk bepaalde termijn werd genomen, is in rechte niet ter zake dienend: de genoemde bepaling noch de omstandigheid dat de bestreden beslissing binnen de wettelijke termijn zou zijn genomen, staan in de weg dat de overheid bij haar feitenvinding zorgvuldig moet optreden noch houden die in dat de overheid dwingend en zonder uitstel moest optreden op de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen zonder noch acht te kunnen slaan op haar eerder verzoek tot vervollediging van het dossier.

Het derde middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 maart 2007.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 6 maart door:

dhr. G. DEBERSAQUES, eerste voorzitter van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen,

Dhr. G. DE BOECK, Rechter in Vreemdelingenzaken.

Mevr. J. CAMU, Rechter in Vreemdelingenzaken.

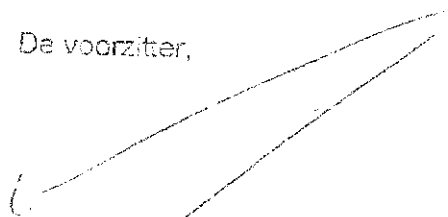
Mevr. Ph. DE SMET, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ph. DE SMET

G. DEBERSAQUES